

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Het Paradys Der Gheestelycke en Kerckelycke
Lof-Sangen, Op de principaelste Feest-daghen des
gheheelen Jaers**

Afhakker, Aegidius

T'Antwerpen, 1638

Van S. Thecla, Maghet ende Martelersse. den XXIII. Septemb. Op de wijze:
Ick had voor desen. Ofte: D' Enghelsche Klocke-dans.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-55104](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-55104)

Te Calcedoon,, daer 't even schoon
 Verwachten sal// het laetste Dal/
 Bedrogen// belopen
 Met blom// en gom// wilt dan weerom
 Ons helpen met// u lief gebed/
 Tot onderstand// van Godes hand,
 Bedrogen/ &c.
 Voor al/ dat hy de grond
 Ons stercke/ van 't oude Katholijck ver-
 bond.
 't Welck nu ter tijd// met sware strijd
 By ons wel herd// bevochten werd.
 Maer stutse// beschutse/
 En veld// 't gheweld// 't welck haer ont-
 steld.
 Gelijkmen weet// dat ghy wel deedt/
 Het nieuwe les// van Eutyches.
 Maer stutse/ &c.

Van S. T H E C L A,
 Maghet ende Marteleresse.
 den XXIII. Septemb.

Op de wijze:

Ick had voor desen. Ofte: D'Enghel-
sche Klocke-dans.

'k Heb van den seggen Des
Gheen last gekregen; Maer

maeghden standt van Christo
rae nochtans het repne

mijnen Heer | Iae mensch//
leben seer.

Elck mensch/ In 't groenste van

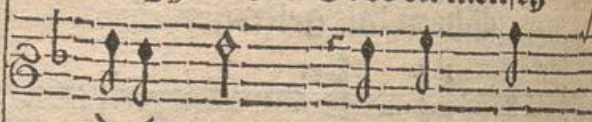

sijn seughd/ Te vatten de- se

deught/

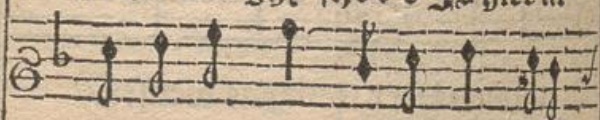
deught/ Die Godt en mensch

ver- heught. Broeders/ Su-

sters/ wie ghy sijt ! 't Is hier al

te korten tijdt; Zijdt los/ zoo

blijft bevrjyt.

K heb vanden seggen
Des Maeghden stands/
Van Christo mijnen Heer
Geen last gekreghen:
Maer rae nochtans

Het reyne leven seer.

Ja wensch//Eck mensch/
In 't goenste van sijn jeughdt/
Te vatten dese deughd/
Die God en mensch verheughd/
Broeders/zusters wie ghy zyt!
't Is hier al te korten tyd;
Zijdt los/zoo blijft bevrijdt.

Ja wensch/ &c.

Doch die gebonden
Zich selven heeft
Aen 't huwelijcksche juck/
En dee geen sonden:
Maer/ leyder! leeft
Misdeelt van groot geluck.
Doozwaer//Een swaer
Verdziet van 't krancke vleys/
Sal hem de soetste peys
Der zielen/reys op reys/
Doen beweghen: want de staet
Van het Echt beladen gaet
Met een ballast sonder maet.

Doozwaer/ &c.

Och! onse tijen
Zijn min of meer
Als beelden/diemen siet
Dat ras verglijen.
En komen weer
Te geenen dagen niet.
Bezoed// En doet

Dan

Van wijfelijck; op dat
 Ghy 't oorzbaerlijckste vat,
 Want d'alderrijckste schat
 Die Godt vooz de reynen spaerd/
 Is wel dubbeld over waerd
 Hier te blijven ongepaert.

Bezoet/et.

Ick sou u garen
 Van harten heel/
 En vyz van 's wereldds draf /
 Vooz God bewaren :
 Die sonder deel
 Wel hem selven gaf.
 Die troude//Die houd/
 Vooz een verdeplde mit/
 Verdeplt oock hart en sin/
 Men hups/en aen gewin.
 Maer een ongehoude Maeghd/
 Onbekommert/niet en vzaeght
 Van hoe datmen God behaeght.

Die troude/et.

Dit was de leeringh
 Daer Paulus mee
 C'Iconen Theclam wan.
 Ja haer de neeringh.
 Verlaten dee
 Van wereld/en van man.
 Noch Oper//Noch Stier/
 Noch Leeu/noch Draeck/noch Slang/
 Noch Rechter wreed en wraengh/

kon dwingen haer ver langh.
 Maer bleef eben wel gemoed/
 Om vooz 't aengepreechte goed
 Wt te stozten 't eerste bloed. *Roef/Sc.*

Des sy gehouwen
 Met groote reen/
 Dooz d'eerste Martelers
 Werd van de vrouwen.
 En sulchs/ met een
 Der Maeghden Patroners.
 Verbid//Dan 't wit
 Van d'ongeraeckte leen/
 O Thecla! datse treen/
 Op 't spooz van uw' gebeen/
 Dooz des levens enghe vaen/
 Da de roo gekrupste vaen:
 Daer ons 't Lam is vooz gegaen.
Verbid/Sc.

Van S. MICHIEL
 ende alle heplighe Enghelen.
 den XXIX. September.

Op de wyse:

O eeuwigh God Almachtigh, 4. O fter:
 Mijne lippen opent Heere. 205.

L Het ons met herten loben
 De Princen van Godts Rijk:

Want